

Т. П. Пустовіт

Бойко Павло Андріанович

БОЙКО Павло Андріанович (27. 02. 1898, м. Кролевець Черніг. губ., нині Сум. обл. – 19. 03. 1980, Полтава) – церковний діяч УАПЦ. Закін. церк.-парафіял. школу. Працював канцеляристом, зав. радіостанції міст Шостка та Ніжин (1919–22). Висвячений на диякона 1922. Від 1924 – священник. Від 1928 – настоятель Микол. церкви с. Парафіївка (нині Ічнян. р-ну Черніг. обл.). Від 1930 – протоієрей. 1930–33 – ув'язнений у концтаборах. Від 1933 – настоятель Свято-Микол. церкви с. Матяшівка (нині Великобагачан. р-ну на Полтавщині). 1934–36 – настоятель Воскресен. церкви Полтави. 1936 заарешт. удруге, ув'язнений в Ухто-Іжем. таборі Комі АРСР (до 1940). 1942–60 – настоятель Свято-Микол. церкви Полтави, заступник голови Єпархіал. упр. УАПЦ Полтавщини. 1941–43 Б. відправляв панахиди по укр. патріотах, які загинули під Крутами та Базаром, активно долучався до видавн. і доброчин. діяльності.

Державний архів

Держ. архів Полтав. обл. Ф. Р. 4085. Оп. 16. Спр. 37.

Рекомендована література

1. Знаменський С. У добу панування безбожників він ніс людям світло Бога // Полтав. єпархіал. відомості. 2002. Ч. 8.

Бібліографічний опис:

Бойко Павло Андріанович / Т. П. Пустовіт// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-36125>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).